

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.4.2013
COM(2013) 217 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

AL ZECELEA RAPORT

PREZENTARE GENERALĂ A MĂSURILOR DE APĂRARE COMERCIALĂ
LUATE DE ȚĂRILE TERȚE
ÎMPOTRIVA UNIUNII EUROPENE PENTRU ANUL 2012

{SWD(2013) 140 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN

AL ZECELEA RAPORT

**PREZENTARE GENERALĂ A MĂSURILOR DE APĂRARE COMERCIALĂ
LUATE DE ȚĂRILE TERȚE
ÎMPOTRIVA UNIUNII EUROPENE PENTRU ANUL 2012**

1. INTRODUCERE

Exportatorii din UE sunt în continuare expuși măsurilor de apărare comercială impuse de țările terțe. În principiu, aceste măsuri sunt autorizate de normele OMC, dar, dacă nu sunt corect aplicate, atunci ele se transformă în instrumente protecționiste. Unul dintre angajamentele asumate de liderii reușiți în cadrul G20 a fost tocmai acela de a evita recurgerea la protecționism.

UE recurge, de asemenea, la măsuri de apărare comercială, deși acestea afectează doar o parte foarte mică a importurilor. În plus, UE este mai exigentă decât alți membri ai OMC atunci când are în vedere instituirea de măsuri, deoarece, înainte de adoptarea acestora, trebuie îndeplinite obligații suplimentare (așa-numitele „obligații OMC plus”).

În plus față de aplicarea unor standarde ridicate în propriile sale anchete, rolul Comisiei este acela de a monitoriza activitatea țărilor terțe, în cazul în care acestea impun măsuri de apărare comercială împotriva exporturilor UE, și de a interveni dacă normele OMC nu sunt respectate. Pentru aceasta, Comisia efectuează, de exemplu, intervenții tehnice în cadrul anchetelor în curs de desfășurare. Ca o ultimă posibilitate, atunci când problemele sunt importante și nu se poate găsi o altă soluție, se poate recurge la procedurile OMC de soluționare a litigiilor.

Chiar dacă activitatea legată de exporturile UE s-a stabilizat în ultimii ani, după o creștere spectaculoasă a numărului de anchete în perioada 2008-2009, cazurile devin din ce în ce mai complexe și, în ultimul timp, au apărut noi utilizatori ai instrumentelor. Aceste evoluții au necesitat o monitorizare atentă și o activitate din ce în ce mai intensă în 2012.

Prezentul raport descrie tendințele generale, problemele identificate și rezultatele obținute în 2012. De asemenea, raportul prezintă în anexă o analiză detaliată a tendințelor și a cazurilor specifice celor mai importanți utilizatori ai instrumentului.

2. TENDINȚE GENERALE

În total au existat **138 de măsuri în vigoare** la sfârșitul anului 2012, un număr relativ stabil comparativ cu anul precedent. Prin urmare, numărul de măsuri în vigoare s-a stabilizat în 2012 după o creștere semnificativă înregistrată în perioada 2010-2011 (de la 123 la 146 de măsuri).

Ca și în anii precedenți, marea majoritate a acestor măsuri constau în măsuri antidumping (94 de măsuri), în timp ce măsurile de salvagardare continuă să reprezinte aproximativ o treime din total. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că nu toate aceste măsuri de salvagardare afectează în mod direct exporturile UE. Într-adevăr, întrucât măsurile de salvagardare sunt instituite împotriva tuturor țărilor de origine, toate sunt incluse în statistici, chiar și în cazul în care exporturile UE sunt ne semnificative sau inexistente.

Cu 21 de măsuri în vigoare împotriva UE, India a utilizat în mod intens instrumentul în 2012 (a se vedea mai jos), depășind SUA, lider istoric în acest sens, care a instituit 18 măsuri. China și-a confirmat poziția a treia (16 măsuri), în timp ce alți utilizatori importanți, cum ar fi Brazilia și Turcia, și-au redus numărul de măsuri în vigoare împotriva UE (10 măsuri fiecare).

În total, **20 de măsuri noi** au fost instituite în 2012. Această cifră este mult mai mică decât cea înregistrată în anul 2011 (36), care a fost însă un an excepțional mai ales din cauza numărului semnificativ de măsuri de salvagardare instituite în anul respectiv (22). În 2012, numărul de noi măsuri de salvagardare a fost mai redus (8) și numărul de noi măsuri antidumping (12) a rămas comparabil cu cel din anul precedent. Nu în mod surprinzător, India a fost cel mai activ actor, instituind 7 noi măsuri în 2012 (6 antidumping și 1 de salvagardare).

37 de noi anchete au fost deschise în 2012, față de 33 în 2011. Ar trebui remarcat faptul că aproximativ jumătate din aceste anchete au fost deschise în ultimele două luni ale anului, adică majoritatea activităților de monitorizare pentru aceste anchete se vor desfășura în 2013. Indonezia a fost țara cea mai activă (6 măsuri de salvagardare), urmată de China, Egipt și Turcia (4 anchete noi fiecare). Marea majoritate a acestor noi anchete se refereau la măsuri de salvagardare (23).

3. PROBLEME ACTUALE

Chiar dacă intervențiile Comisiei au contribuit la soluționarea mai multor probleme și au avut drept rezultat îmbunătățirea standardelor în unele țări, multe dintre problemele identificate în trecut continuă să existe. Comisia aplică standarde înalte în propriile sale anchete și se așteaptă ca standarde comparabile să fie aplicate de țările terțe. Normele de bază ale OMC ar trebui să se aplice în mod strict pentru a se evita restricționarea nejustificată a accesului pe piață pentru industriile UE în străinătate.

Principalele probleme persistente sunt următoarele:

3.1. Utilizarea necorespunzătoare a instrumentelor

De câțiva ani au existat indicii clare potrivit cărora deschiderea de către țările terțe a procedurilor legate de instrumentele de apărare comercială a avut loc ca reacție la măsurile instituite de UE, mai degrabă decât să se bazeze pe motive întemeiate susținute de o cerere documentată corespunzător, realizată de industria națională în cauză. De exemplu, în trecut, au fost instituite măsuri împotriva exporturilor UE de produse similare cu cele care fuseseră anterior vizate de anchetele UE. Acest lucru s-a întâmplat la puțin timp după ce UE instituisese propriile sale măsuri.

În acest context, există indicii potrivit cărora, în 2012, China a continuat să utilizeze instrumentele de apărare comercială ca reacție la procedurile deschise împotriva sa. Potrivit articolelor de presă, un alt caz s-a produs în 2012: China a deschis o anchetă antidumping și antisubvenții împotriva importurilor de polisiliciu produs în UE, cel mai probabil ca reacție la deschiderea anchetelor UE împotriva panourilor solare din China. Statele Unite ale Americii s-au confruntat cu exact aceleași probleme atunci când au instituit măsuri împotriva panourilor solare din China.

O astfel de utilizare a instrumentului, care are, probabil, un temei factual și juridic slab, este inacceptabilă, întrucât nu se întemeiază pe o cerere reală adresată de o industrie presupus prejudiciată în vederea denunțării unei concurențe percepute ca fiind neloială. Comisia a abordat acest aspect atât la nivel politic, cât și la nivel tehnic în timpul anchetelor. În lipsa unui răspuns semnificativ la preocupările sale, Comisia nu a avut altă opțiune decât să recurgă la procedurile OMC de soluționare a litigiilor. Comisia a solicitat constituirea unui grup special în 2012 care să examineze măsurile instituite de China în ceea ce privește scanerele cu raze X (impuse ca urmare a măsurilor UE privind același produs). Conform explicațiilor de mai jos, Comisia a obținut câștig de cauză în acest litigiu și se speră ca în viitor China să își modifice practicile. Câtă vreme nu se întâmplă acest lucru, Comisia va continua să intervină cu fermitate, inclusiv la nivelul OMC, dacă este necesar.

3.2. Utilizarea măsurilor de salvagardare

Numărul măsurilor de salvagardare instituite a scăzut semnificativ în 2012. Această evoluție este, cu siguranță, pozitivă, dar, cu toate acestea, numărul mare de noi anchete de salvagardare deschise rămâne îngrijorător.

Printre aspectele pozitive se numără faptul că măsurile de salvagardare au putut fi evitate de mai multe ori și datorită intervențiilor Comisiei. Cu toate acestea, chiar și în aceste cazuri,

situația rămâne problematică deoarece se deschid în continuare prea des anchete cu un temei slab și, în pofida absenței măsurilor, fluxurile comerciale sunt afectate în mod negativ în perioada anchetei, din cauza incertitudinilor create pe piață. Prin urmare, Comisia continuă să promoveze o abordare mai strictă în ceea ce privește deschiderea anchetelor de salvagardare.

În 2012, unele țări au utilizat în mod substanțial instrumentul de salvagardare. Acesta este în special cazul Indoneziei (6 noi anchete deschise în 2012, 3 în 2011 și 5 în 2010), al Egiptului (4 noi anchete deschise în 2012) și al Uniunii vamale eurasiatice, constituită din Rusia, Belarus și Kazahstan (3 noi anchete deschise în 2012). Acestea din urmă sunt anchete care ar putea avea cel mai important impact asupra statelor membre ale UE, nu în ultimul rând din cauza importanței piețelor și a proximității geografice, care influențează, de asemenea, fluxurile comerciale. Anchetele deschise de Indonezia și Egipt sunt mai puțin importante din punct de vedere economic, dar, cu toate acestea, necesită, de asemenea, o monitorizare atentă, deoarece indică o tendință îngrijorătoare în ceea ce privește utilizarea măsurilor de salvagardare.

3.3. Lipsa transparenței

Lipsa transparenței continuă să fie o preocupare majoră atât în etapa de deschidere, cât și atunci când sunt divulgate rezultatele anchetelor. Acest lucru este, desigur, un aspect esențial, întrucât privează părțile de drepturile lor la apărare și conduce la îndoieli în ceea ce privește aplicarea normelor în mod corespunzător.

Comisia continuă să intervină în cazuri individuale pentru a îmbunătăți situația și, atunci când este posibil, utilizează canale de comunicare tehnice bilaterale stabilite cu unele țări în vederea obținerii unei mai mari transparențe.

4. PRINCIPALELE REALIZĂRI

În ultimii ani, Comisia a fost nevoită să recurgă în mod ocazional la procedurile OMC de soluționare a litigiilor pentru a rezolva unele probleme importante și sistemice. Procedurile grupurilor speciale necesită resurse considerabile, durează foarte mult timp, iar rezultatele pot să se materializeze abia după ani de zile. În acest context, în ultimii ani au fost realizate unele rezultate pozitive semnificative. Îndelungatul litigiu împotriva SUA a condus la eliminarea practicii antidumping „reducere la zero” (a se vedea raportul din anul precedent), iar litigiul mai recent împotriva Chinei ar putea permite eliminarea practicii inacceptabile a retorsiunii. Soluționarea acestor litigii are un impact direct asupra cazurilor sau măsurilor existente, însă este probabil să aibă, de asemenea, consecințe benefice în viitor, întrucât problemele abordate sunt de natură sistemică.

În plus față de soluționarea problemelor sistemice, Comisia a intervenit, de asemenea, aproape sistematic în cadrul anchetelor care prezentau un interes clar pentru industriile UE. Acest lucru a condus la o serie de realizări în mai multe cazuri individuale.

Intervențiile sistematice, precum și contactele bilaterale periodice cu țările terțe în scopul promovării unor standarde ridicate în cadrul anchetelor de apărare comercială au avut, de asemenea, fără îndoială, un impact pozitiv important, care este, totuși, foarte greu de măsurat.

Comisia a primit, de asemenea, în mod regulat reacții pozitive din partea industriilor pentru orientările și asistența furnizate, chiar dacă măsurile nu au putut fi întotdeauna evitate.

În continuare este prezentată o listă a unora dintre rezultatele pozitive individuale obținute pe parcursul anului 2012.

China — Raportul grupului special privind măsurile referitoare la scanerile cu raze X

Comisia a decis să conteste taxele antidumping (cuprinse între 33,5 % și 71,8 %) instituite de China la importurile de scanere corporale cu raze X, deoarece s-a considerat că aceste măsuri nu sunt justificate din punct de vedere juridic și că au fost impuse ca măsuri de retorsiune față de intervenția UE privind scanerile de încărcături din China. La începutul anului 2012 a fost creat un grup special al OMC care, în noiembrie 2012, a publicat un raport intermediar — care conținea concluziile sale privind alegațiile UE. Raportul intermediar a fost confirmat de raportul final difuzat în februarie 2013.

Acest raport reprezintă o victorie clară pentru Uniunea Europeană întrucât confirmă într-adevăr faptul că acțiunile Chinei sunt incompatibile cu mai multe dispoziții din acordul antidumping al OMC. UE a obținut câștig de cauză în special în ceea ce privește alegațiile sale referitoare la ancheta Chinei privind prejudiciul, care a fost considerată ca nefiind obiectivă, iar cea mai mare parte a alegațiilor UE în materie de procedură au fost considerate adecvate de către grupul special, inclusiv cele legate de încălcarea normelor privind transparența din cauza nedivulgării de informații în dosarul public, în cadrul determinării finale și în avizul public.

Concluziile grupului special sunt de o importanță sistemică, deoarece se referă la caracteristici recurente ale anchetelor efectuate de China. Prin urmare, rezultatul este clar unul pozitiv pentru UE și ar trebuie să aibă, de asemenea, un impact pozitiv în viitor.

Vinul din Brazilia — încheierea procedurii fără instituirea de măsuri

În martie 2012, Brazilia a deschis o anchetă de salvagardare împotriva importurilor de vin. Cazul a fost important din punct de vedere economic deoarece erau potențial afectate exporturi **de peste 85 de milioane EUR pe an** (din Spania, Portugalia, Italia și Franța), iar piața braziliană continuă să se extindă. După o analiză aprofundată a cazului, Comisia a identificat deficiențe importante, în special în ceea ce privește definiția industriei naționale, prejudiciul și legătura de cauzalitate. Comisia a transmis observații detaliate în acest sens și a participat la audierea publică desfășurată în Brazilia în iunie 2012. Ancheta a fost în cele din urmă încheiată fără instituirea de măsuri în octombrie 2012, la acest rezultat pozitiv contribuind atât intervențiile ferme ale Comisiei, cât și coordonarea foarte bună cu statele membre implicate, cu industria și importatorii din Brazilia care au fost, de asemenea, foarte activi în acest caz.

Rusia-Belarus-Kazahstan — încheierea procedurii fără instituirea de măsuri

La 1 februarie 2012, Comisia Economică Eurasiatică (CEEa), succesorul legal al Comisiei Uniunii vamale, și-a început activitatea și toate anchetele autorităților naționale din Rusia, Belarus și Kazahstan au fost, în cele din urmă, transferate către CEEa la 6 iulie 2012. Această nouă autoritate a fost foarte activă, deschizând cazuri noi, iar Comisia a intervenit în mod constant pentru a scoate în evidență deficiențele juridice identificate.

În acest context, ancheta de salvagardare privind electrozii de grafit deschisă la 31 august 2011 de către Rusia și transferată ulterior către CEEa s-a încheiat la 30 august 2012 fără instituirea de măsuri de salvagardare. Comisia a intervenit în mod activ în acest caz în care exporturile UE reprezentau **aproximativ 25 de milioane EUR pe an**.

Israel – măsuri evitate

În ultimii ani, Israelul a devenit un utilizator relativ important al instrumentului antidumping împotriva UE (8 anchete deschise începând din 2009). S-au constatat mai multe incoerențe în ceea ce privește normele OMC, inclusiv unele foarte importante și de bază. Dat fiind caracterul sistemic al problemelor identificate, Comisia a intervenit în toate aceste cazuri. În 2011, două anchete au fost închise fără instituirea de măsuri și din nou în 2012 măsurile au

putut fi, de asemenea, evitate în două cazuri (**exporturi în valoare de aproximativ 20 de milioane EUR pe an**), în pofida propunerii autorităților însărcinate cu ancheta de a fi instituite măsuri în unul dintre aceste cazuri (privind mixerele alimentare). Totuși, monitorizarea strictă rămâne necesară deoarece există încă anchete în curs și, din nefericire, persistă aceleași probleme (de exemplu plângeri neconfidențiale fără sens).

5. CONCLUZIE

Comisia aplică standarde înalte în propriile sale anchete și se așteaptă ca țările terțe să facă același lucru în cadrul procedurilor lor. În acest context, sunt necesare intervenții sistematice pentru a li se reaminti acestor țări de obligațiile pe care și le-au asumat în cadrul OMC.

Chiar dacă numărul de măsuri în vigoare s-a stabilizat în 2012 după o creștere importantă înregistrată în anii precedenți, un număr semnificativ de noi anchete au fost deschise în ultimul trimestru al anului. Problemele sunt din ce în ce mai complexe și recent au apărut utilizatori relativ noi.

În acest context, Comisia a monitorizat în mod intens cazurile din țările terțe și a intervenit în aproape toate cazurile în care au fost vizate exporturile UE. În plus, au fost alocate, de asemenea, eforturi și resurse considerabile în vederea rezolvării problemelor prin intermediul procedurilor OMC de soluționare a litigiilor. Se preconizează ca rapoartele favorabile ale grupurilor speciale vor avea un impact pozitiv și asupra cazurilor viitoare.

Prin urmare, în 2012 au fost înregistrate mai multe evoluții pozitive și rezultate semnificative: în anumite cazuri au putut fi evitate măsurile sau s-a putut reduce impactul negativ al acestora și au fost soluționate, de asemenea, probleme sistemice foarte importante.

În acest an cooperarea cu statele membre ale UE, asociațiile europene de producători și societățile în cauză a fost, din nou, excelentă. Asistența furnizată de delegațiile UE pe piața de export a fost, de asemenea, intensă și foarte apreciată de către industriile UE și statele membre. Încă o dată, acțiunile comune coordonate au determinat o creștere semnificativă a șanselor de reușită.